Patříme k sobě i přes hranice smrti

Slavnost Všech svatých a Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

Opora KKC (stručné souhrny článků)

KKC 954 — Trojí stav jedné církve

Někteří Kristovi učedníci putují na zemi, jiní po smrti procházejí očištěním a další již žijí v nebeské slávě. Všichni tvoří jednu církev a spojuje je láska k Bohu a bližním.

KKC 955 — Spojení trvá i po smrti

Smrt nepřerušuje spojení mezi věřícími na zemi a těmi, kteří zesnuli v Kristově pokoji. Toto společenství se posiluje vzájemným sdílením duchovních darů.

KKC 956 — Přímluva svatých

Svatí v nebi se za nás přimlouvají u Otce skrze Ježíše Krista, jediného prostředníka mezi Bohem a lidmi. Svou bratrskou péčí pomáhají naší slabosti.

KKC 957 — Společenství se svatými

Svaté ctíme jako příklady života a zůstáváme s nimi spojeni v lásce. Toto společenství nás přibližuje ke Kristu a posiluje jednotu celé církve.

KKC 958 — Společenství se zemřelými

Církev od počátku uctívá památku zemřelých a modlí se za ně. Naše modlitba jim pomáhá a může učinit účinnou také jejich přímluvu za nás.

KKC 959 — Jedna Boží rodina

Vzájemnou láskou a společnou chválou Boha naplňujeme své povolání: být jednou rodinou v Kristu.

KKC 962 — Shrnutí víry

Věříme ve společenství všech Kristových věřících: putujících na zemi, zemřelých procházejících očištěním i svatých v nebi. Společně tvoří jednu církev, v níž Boží milosrdná láska a láska jeho svatých naslouchá našim modlitbám.

KC 1030 — Očištění těch, kteří jsou zachráněni

Ti, kdo umírají v Boží milosti a přátelství, ale nejsou ještě dokonale očištěni, mají jistotu věčné spásy. Po smrti procházejí očištěním, aby mohli vstoupit do nebeské radosti.

KKC 1031 — Co znamená očistec

Církev nazývá toto konečné očišťování vyvolených očistcem. Zásadně se liší od trestu zavržených. Nauku o něm formulovala zejména na florentském a tridentském koncilu; biblická a církevní tradice používá obraz očišťujícího ohně.

KKC 1032 — Pomoc zemřelým

Modlitba za zemřelé má oporu v Písmu a v tradici církve. Církev za ně od počátku přináší přímluvné modlitby, především eucharistickou oběť. Doporučuje také almužny, odpustky a kající skutky konané v jejich prospěch, aby po očištění dosáhli patření na Boha.